

การพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย-โรมัน The development of Learning Package Pali Language For The Beginners using Thai-Romanized Alphabets

พระครูศรีอรรถศาสตร์

Phrakhrusiatthasaka

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Faculty of Social Sciences, Mahachulalongkornrajavidyalaya University

E-mail: atthasaka01@gmail.com

วันที่รับบทความ (Received) : 8 ตุลาคม 2563

วันที่แก้ไขบทความ (Revised) : 17 กุมภาพันธ์ 2564

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) : 21 กุมภาพันธ์ 2564

บทคัดย่อ

บทความวิจัย “การพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย-โรมัน”นี้มีวัตถุประสงค์ 3 ข้อ คือ 1) เพื่อศึกษาพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย-โรมัน 2) หาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย-โรมัน ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังจากการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย-โรมัน และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนหลังจากการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย-โรมัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่พระนิสิต ปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์พุทธมณฑลบุรีศรีสุวรรณภูมิ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 15 รูป ได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม ผลการวิจัย พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของพระนิสิตปริญญาตรีปีที่ 1 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และ4) ผลการวัดระดับความพึงพอใจของพระนิสิตในการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย/โรมัน อยู่ในระดับมาก เฉลี่ย 4.14 คาสวนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.11

คำสำคัญ: การพัฒนา, ชุดการเรียนรู้, ภาษาบาลี, อักษรไทย-อักษรโรมัน

ABSTRACT

This research is experimental research. The goal is to: 1) develop a set of basic Pali learning with Thai -Roman alphabet 2) to find the efficiency of the initial Pali learning to set with Thai -Roman alphabet to be effective according to the criteria 80/80 3) compare the learning achievement before And after studying with the initial Pali Learning Kit with Thai -Roman alphabet and 4) studying the satisfaction of the learners after studying with the learning package Introduction to Pali with Thai - Roman characters Sample group used in research including student's 1st-year bachelor degree, Suphanburisrisuwannapum Buddhist College, Mahachulalongkornrajavidyalaya University Suphanburi Province, 15 images were obtained by group random sampling. The results of the research were as follows after

learning of the undergraduate students in the first year, the average score after the study was higher. Than the average score before studying at the statistical significance level of .05 and 4). Measure the level of satisfaction of the students in learning with the Pali learning to set with the Thai / Roman alphabet at a high level, average 4.14, standard Deviation equal to 0.11.

Keywords: Development, Package learning, Pali language, Thai/ Romanized Alphabet

1. บทนำ

ภาษาเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของมนุษย์ เราใช้ภาษาในการสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจซึ่งกันและกัน ชนชาติที่มีความเจริญเป็นปึกแผ่นมาช้านานย่อมมีภาษาเป็นของตนเอง มีกระบวนการศึกษาสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่นตามลำดับ มีการจัดระบบในการใช้ภาษาที่เป็นเอกลักษณ์ของตน เป็นที่ประจักษ์ว่า ผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาจะเป็นผู้ที่ใดเปรียบและมักจะประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะสามารถใช้ภาษาในการถ่ายทอดความรู้ ความคิดด้วยการพูดหรือเขียนรวมถึงผู้ที่มีความสามารถในการฟังหรือในการอ่านก็จะเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ในศิลปวิชาการในแขนงต่างๆ อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น อันจะยังประโยชน์ให้การประกอบอาชีพหรือการทำงานต่างๆ ของคนเหล่านั้นได้รับความสำเร็จ เมื่อชนชาติใดชาติหนึ่งเข้ามาเกี่ยวข้องกับชนชาติอื่นๆ การหยิบยืมภาษากันย่อมจะมีเกิดขึ้นเสมอ ภาษาที่ใช้สื่อสารกันอยู่ย่อมมีการปะปนหรือแลกเปลี่ยนกับภาษาอื่นๆ เป็น ธรรมดา ด้วยเหตุที่วัฒนธรรมทางภาษาย่อมมีการแลกเปลี่ยนถ่ายเทไปมาระหว่างภาษาด้วยกัน เช่นเดียวกันกับประเทศไทยได้มีการติดตอสัมพันธ์กับประเทศอินเดียมาจนยุคประวัติศาสตร์ (สุธีวงศ์ พงศไพบูลย์, 2526) จากหลักฐานเกี่ยวกับการใช้อักษรในเมืองไทยนั้นสามารถหาได้จากศิลาจารึกจำนวน 200 กว่าหลักและแผน ภาษาที่ใช้จารึกมีทั้งภาษาสันสกฤต ภาษามคธ ภาษามอญ ภาษาเขมร สอนจารึกของพ่อขุนรามคำแหงมหาราชเป็นหลักแรกที่ใช้ภาษาไทย (เสนีย์ ปราโมช.2508)

ปัจจุบัน คนไทยก็ยอมรับและนำมาใช้เป็นภาษาพูดและภาษาเขียนกันทุกวันจนคุ้นชินและรู้สึกเป็นปกติ ผสมกับความก้าวหน้าทางดานวิชาการ ดานการติดต่อสื่อสาร และดานการศึกษารวมทั้งเทคโนโลยีต่างๆ มีความก้าวหน้าเจริญรุ่งเรืองอย่างแพร่หลาย มีชาวพุทธหรือองค์กรการกุศลหลายแห่งได้นำหลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้าไปเผยแพร่ผ่านสื่อใหม่ (New Media) ไปทั่วโลก พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ไตรทรงพระราชนิพนธ์บทความชื่อ “The Romanization of Siamese Words” ลงพิมพ์ในวารสารของสยามสมาคม โดยพระองค์มีพระราชประสงค์จะให้มีการเขียนอักษรไทยให้เป็นอักษรโรมันที่มีระบบไม่ใช่ว่าคนต่างเขียน และทรงเห็นว่า การเขียนตามรูปศัพท์เดิมที่มาจากภาษาบาลี-สันสกฤตตามแบบของชาวตะวันตก (Orientalist) นั้นจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะทำให้รู้ที่มาของคำนั้น ๆ และทุก ๆ ประเทศก็สามารถเข้าใจคำนั้น ๆ ได้ เช่นคำว่า “ราชา” เขียนเป็นอักษรโรมันว่า “RAJA” ไมว่าจะเป็น พม่า ลาว เขมร หรือไทย ก็จะทำให้ตรงกันและออกเสียงต่างกันก็ตาม พระองค์ไม่ทรงเห็นด้วยกับการสะกดตามแบบใช้สัทอักษร(Phonetic Transcription) อันเป็นการถ่ายทอดตามเสียงที่ได้ยิน ซึ่งมีข้อเสียคือถ้าได้ยินต่างกันก็จะสะกดต่างกันไป (Vajiravudh, King, 1912) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นสถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนาชั้นสูงในรูปแบบมหาวิทยาลัยที่จัดการศึกษาดานพระพุทธศาสนาเป็นหลัก ได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนบาลีเป็นวิชาแกนพระพุทธศาสนา โดยเฉพาะคณะสังคัมศาสตร์ให้จัดการเรียนการสอนแก่นิสิตทุกรูป/คนที่เขาเรียนในระดับปริญญาตรี รหัส 000-145 ชื่อวิชาวิชาบาลีไวยากรณ์ จำนวน 2 หน่วยกิต เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักเบื้องต้นของภาษาบาลี นอกจากนี้ยังพบว่า กระทรวงศึกษาธิการก็จัดให้มีหลักสูตรวิชาเรียนเพิ่มเติมกลุ่มวิชาธรรมะ พุทธประวัติ วินัย และภาษาบาลี ใน

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว จึงมีความต้องการที่จะมุ่งให้นิสิตเขียน-อ่านภาษาบาลีเบื้องต้นได้ถูกต้อง และสามารถใช้อักษรโรมันเขียนชื่อ ฉายาได้ถูกต้อง จึงได้พัฒนาสื่อชุดการเรียนรู้ขึ้นโดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมันด้วยการถ่ายทอดเสียงแบบภาษาบาลีตามประกาศของราชบัณฑิตยสถาน 2542 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542) เพราะในกระบวนการเรียนการสอนนั้น สื่อการเรียนการสอนเป็นทรัพยากรหนึ่งที่น่าสนใจในระบบการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้มากที่สุดในเวลาประหยัดที่สุด (นิพนธ์ สุขปรดี, 2519)

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้นนี้ จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจ ที่จะพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีด้วยอักษรไทย/โรมัน เป็นการส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียน โดยใช้หลักเกณฑ์การถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมันแบบถายเสียงของระบบราชบัณฑิตยสถาน ซึ่งเป็นระบบที่เป็นทางการมากที่สุดในขณะนี้ เพื่อเพิ่มพูนทักษะการเขียนการอ่านภาษาบาลี และอักษรโรมัน อันจะส่งผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนิสิตในการเข้าสู่การศึกษาในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างบริบูรณ์

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย/โรมัน
2. เพื่อหาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย/โรมัน ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังจากการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย/โรมัน
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนหลังจากการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย/โรมัน

3. ปัญหาการวิจัย

1. ชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย-โรมัน มีคุณภาพและประสิทธิภาพเป็นอย่างดี
2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังจากการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย-โรมัน แตกต่างกันอย่างไร
3. ผู้เรียนมีความพึงพอใจหลังจากการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย-โรมันในระดับใด

4. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อให้ผลการวิจัยไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยจึงได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ใช้วิจัยในครั้งนี้ได้แก่ วิทยาลัยสงฆ์พุทธมคค์ศรีสุพรรณภูมิ คณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

- 1) ผู้วิจัย ได้เลือกระบบของราชบัณฑิตยสถาน (หลักเกณฑ์การถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมันแบบถายเสียง) ซึ่งเป็นระบบที่ใช้อยู่ในชื่อภูมิศาสตร์ และชื่อสถานที่ราชการ เพียงระบบเดียว

2) ผู้วิจัยนำอักษรโรมันตามระบบของราชบัณฑิตยสถาน(ฉบับทั่วไป) มาเป็นต้นแบบในการเขียนพยัญชนะต้น (Initial Consonant) สระ (Vowel) และตัวสะกด (Final Consonant) ในภาษาไทย ตามรูปแบบของภาษาบาลี

3) ในการศึกษาครั้งนี้จะทำการศึกษาเฉพาะเรื่อง การเขียน – อาน ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย-โรมัน เฉพาะ พยัญชนะต้น สระ และตัวสะกด เท่านั้น

4) ชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย-โรมัน ประกอบด้วย

ชุดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ประวัติภาษาบาลี

ชุดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง สระและพยัญชนะในภาษาบาลี

ชุดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ฐาปกรณ-ปยตนะ

ชุดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ประวัติความเป็นมาของอักษรโรมันในภาษาไทย

ชุดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ประวัติความเป็นมาของพยัญชนะไทย

ชุดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การถายเสียงอักษรไทยเป็นโรมัน

ชุดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง เทียบอักษรไทยเป็นอักษรโรมันแบบภาษาบาลีตามหลักของราชบัณฑิตยสถาน 2542

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

1) ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนด้วยชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย/โรมัน

2) ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตและความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีด้วยอักษรไทย-โรมัน

4. ขอบเขตด้านประชากร

1) ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ณ วิทยาลัยสงฆ์สุพรรณบุรีศรีสุวรรณภูมิ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมือง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 6 ห้องเรียน จำนวนนิสิต 274 รูป/คน

2) กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น พระนิสิตวิทยาลัยสงฆ์สุพรรณบุรีศรีสุวรรณภูมิ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ที่กำลังเรียนระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนิสิต 15 รูป

5. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการเป็น 2 ระยะ

1) ระยะการหาคุณภาพชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย/โรมัน จากผู้เชี่ยวชาญ และการหาประสิทธิภาพเพื่อการพัฒนาคุณภาพชุดการเรียนรู้กับกลุ่มทดลองที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ดำเนินการทดลองที่สำนักเรียนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม-บาลี ที่วัดสวนหงส อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ใช้เวลา 8 สัปดาห์

2) ระยะการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกับพระนิสิตปริญญาตรีปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ใช้ระยะเวลาในการทดลองทั้งสิ้น 16 คาบ คาบละ 50 นาที สัปดาห์ละ 2 คาบ รวมเป็นเวลา 8 สัปดาห์

6. ขอบเขตการพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย/โรมัน แบ่งเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ระยะเตรียมการ ประกอบด้วย

ขั้นที่ 1 ศึกษาทฤษฎี หลักการ วิธีการ รวมทั้งจิตวิทยา จัดทำชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย/โรมัน หาคณาพชุดการเรียนรู้

ขั้นที่ 2 ทำการวิเคราะห์หาคณาพของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

ระยะที่ 2 ระยะดำเนินการ

ขั้นที่ 1 นำชุดการเรียนรู้ไปทดลองกับกลุ่มผู้เรียนที่เป็นกลุ่มทดลองจำนวน 3 ครั้ง

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์ผลการทดลองกับกลุ่มทดลอง

ขั้นที่ 3 นำชุดการเรียนรู้ที่พัฒนาแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ระยะที่ 3 ระยะวิเคราะห์และประเมินผล

ขั้นที่ 1 ประเมินผลการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

ระยะที่ 4 ระยะสรุปผลและนำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยและนำเสนอองค์

ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

5. นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การพัฒนาชุดการเรียนรู้ หมายถึง ชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย-โรมัน เป็นสื่อการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้ในการเรียนเสริมทักษะการอ่าน-เขียน ในการเรียนวิชาบาลีไวยากรณ์ สำหรับนิสิตปริญญาตรี ประกอบไปด้วย สื่อประสมที่มีสื่อการเรียนการสอน ได้แก่ ใบความรู้ บทปฏิบัติการ ใบงาน สื่อมัลติมีเดีย แบบประเมินก่อน-หลังการเรียน จำนวน 7 ชุด

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย-โรมัน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น

นิสิต หมายถึง ผู้เรียนที่กำลังศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธของวิทยาลัยสงฆ์พุทธธนบุรีศรีสุวรรณภูมิ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช จังหวัดพุทธธนบุรี

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อการเรียนการสอน ด้วยชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย-โรมัน สำหรับครู

ภาษาบาลี หมายถึง การกำหนดเสียงสระ 8 เสียง และเสียงพยัญชนะ 33 เสียงในรูปแบบพยัญชนะและสระในภาษาไทย

อักษรไทย หมายถึง การนำพยัญชนะ-สระภาษาไทยมาเป็นหลักในการกำหนดอักษรโรมันเขียนแทนอักษรไทย เช่น ก. เขียนแทนอักษรโรมัน ด้วย “k” เป็นต้น

อักษรโรมัน หมายถึง อักษรที่ใช้เขียนภาษาลาติน ฝรั่งเศส อังกฤษ เยอรมัน และภาษาในตระกูลอินโด-ยูโรเปียน

การอ่าน หมายถึง การที่นิสิตสามารถแปลงเสียงวาตามภาษาบาลี ตามตัวอักษรไทย-โรมัน และเข้าใจความหมาย สาระได้

การเขียน หมายถึง การที่นิสิตสามารถขีดเป็นลายลักษณ์ให้เป็นตัวหนังสือหรือเลขเป็นภาษาบาลีด้วยอักษรไทย-โรมัน

ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ หมายถึง ผลการใช้ชุดการเรียนรู้ระหว่างเรียนและหลังเรียนได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย-โรมัน ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 หมายถึง เกณฑ์ที่ผู้วิจัยใช้เป็นมาตรฐานในการพิจารณาหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย-โรมัน

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนน เกณฑ์เฉลี่ยร้อยละที่ได้จากการทำกิจกรรมระหว่างเรียน

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนน เกณฑ์เฉลี่ยร้อยละที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดการเรียนรู้

คุณภาพชุดการเรียนรู้ หมายถึง ผลการประเมินชุดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญจากแบบประเมิน 5 ระดับ คือ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย และเหมาะสมน้อยที่สุด

6. สมมุติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาตรีปีที่ 1 วิทยาลัยสงฆ์สุพรรณบุรีศรีสุวรรณภูมิ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี ที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย-โรมัน หลังเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน

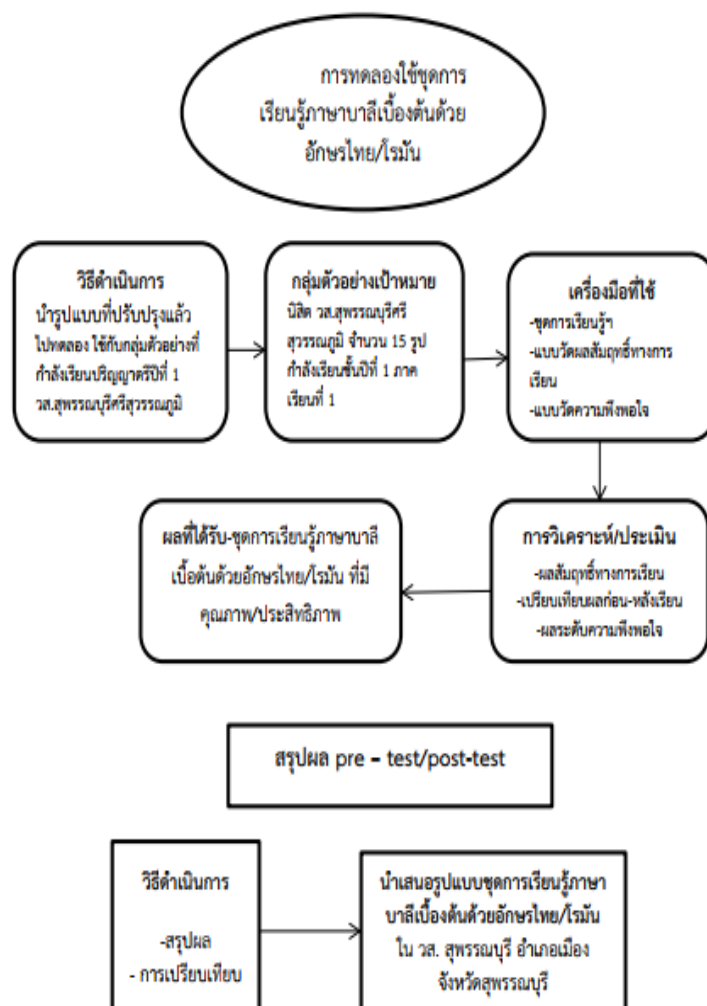
7. ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

1. พระนิสิตระดับปริญญาตรีปีที่ 1 มีทักษะการเขียน-อ่าน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นภายหลังจากที่ได้เรียนรูผ่านชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย-โรมันอย่างมีประสิทธิภาพ

2. พระนิสิตระดับปริญญาตรีปีที่ 1 มีความพึงพอใจและเจตคติที่ดีต่อรายวิชา 000-145 วิชาบาลีไวยากรณ์ อยู่ในระดับมาก8

3. ผลการวิจัยนี้จะให้ประโยชน์ต่อคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้มีชุดการสอนวิชาแกนพระพุทธศาสนา เป็นคู่มือในการเรียนวิชาบาลีไวยากรณ์ ระดับปริญญาตรี

แผนผังการแสดงผลขั้นตอนการทดลองใช้ชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย-โรมัน

8. ทบทวนวรรณกรรม

ประวัติความเป็นมาของภาษาบาลี ไคกลาวถึง ประวัติความเป็นมาของภาษาบาลีว่า เมื่อประมาณ 2,500 ปีก่อนคริสตกาล ชนชาติอารยันได้อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานในประเทศอินเดียแถบลุ่มน้ำสินธุ โดยเข้ามาจากดินแดนทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศอินเดีย เชื่อกันว่าอารยันเหล่านั้นมาจากดินแดนที่เป็นประเทศเปอร์เซีย หรืออิหร่านในปัจจุบัน เนื่องจากคำ "อารยัน" (Aryan) และ "อิหร่าน" (Iran) เป็นศัพท์เดียวกัน เมื่ออพยพมาอยู่ในอินเดียแล้ว นักประวัติศาสตร์จึงเรียกอารยันเหล่านั้นว่า "อารยันอินเดีย" หรือ Indo-Aryan เพื่อแยกความแตกต่างจากถิ่นฐาน แต่ยังคงมีความสัมพันธ์โดยสายเลือดกับอารยันกลุ่มอื่น ๆ ที่กระจัดกระจายอยู่ทั่วโลก เช่น อังกฤษ เยอรมัน กรีก อิตาลี โปแลนด์ โรมานีและอิหร่าน เป็นต้น หลักฐานที่เห็นเด่นชัด คือ ความสัมพันธ์ในด้านภาษาที่ยังคงมีให้เห็นอยู่จนปัจจุบัน ภาษาของชาวอารยันทั้งหมดจัดอยู่ในตระกูลภาษามีวิวัฒนาการสาขาสากลอินโด-ยูโรเปียน (Indo-Europeans) ซึ่งแบ่งผู้ใช้ภาษาออกเป็น 2 สาย คือ สายที่อยู่ในประเทศอินเดีย และสายที่อยู่ในทวีปยุโรป ต่อมาในสมัยกลางของอินเดีย เมื่อราชวงศ์โมกุลเรืองอำนาจนับถือศาสนาอิสลามเป็นศาสนาประจำชาติ ศาสนาพราหมณ์และศาสนาพุทธก็เริ่มคลี่คลายออกจากประเทศอินเดียไปสู่ประเทศใกล้เคียงโดยศาสนาพราหมณ์ ซึ่งวิวัฒนาการเป็นศาสนาฮินดูในกาลต่อมา และศาสนาพุทธนิกายหินยานขยายตัวลงมาทางใต้สู่ประเทศลังกา และประเทศทางฝั่งทะเลตะวันออกเฉียงใต้ของทวีปเอเชียสุวรรณภูมิ ศาสนานิกายมหายานขยายตัวขึ้นไปทางตอนเหนือสู่ประเทศทิเบต จีน ญี่ปุ่น และเวียดนาม ตามลำดับ เมื่อศาสนาเข้ามาสู่ดินแดนทางแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผลพลอยได้ที่ติดมากับศาสนาก็คือภาษาและวัฒนธรรมของชาวอินเดีย ดังจะเห็นได้จากลักษณะการปกครองที่มีปุโรหิตเป็นที่ปรึกษาของพระเจ้าแผ่นดิน และพิธีกรรมความเชื่อต่าง ๆ เช่น การรดน้ำ การทำขวัญเดือน การโกนจุก ฯลฯ (สุภาพร มากแจ้ง, 2535)

ประวัติการนำอักษรโรมันเข้ามาในภาษาไทย ในช่วงศตวรรษที่ 17 คณะนักสอนศาสนาชาวฝรั่งเศสได้คิดวิธีการถ่ายทอดการออกเสียงที่ถูกต้องขึ้น ลาลูเบร (La Loubere) เอกอัครราชทูตของพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 ได้นำเอาวิธีสะกดคำในภาษาไทยด้วยอักษรโรมันตามแบบของคณะนักสอนศาสนาชาวฝรั่งเศสมาเขียนในบทความ มีตัวอย่างคำและวลีต่าง ๆ เช่น SAPAROT = สับปะรด GLOUEY = กลวย CA-NOUN = ขนุน และ KIN LEOU REU = กินแล้วหรือ เป็นต้น (Griswold A.B., 1960) เพราะ "การกำหนดอักษรโรมันในภาษาไทย จึงได้เขียนบทความชื่อ "Some Suggestions for Fomanizing Siamese" มีสาระสำคัญเกี่ยวกับเรื่องของสระซึ่งเห็นควรยึดตามเสียงสระในภาษาอิตาเลียนเพราะมีเสียงใกล้เคียงกับเสียงสระในภาษาไทยมากที่สุด การใช้เครื่องหมายเพื่อให้อ่านสระนั้น เป็นสระเสียงสั้น จะทำให้ผู้อ่านแยกแยะเสียงที่ต่างจากสระเสียงยาวและควรมีเครื่องหมายวรรณยุกต์แสดงความแตกต่างของพยางค์ต่าง ๆ ด้วย ต่อมาใน พ.ศ. 2450 แฟรงคเฟอเทอ ก็ยังได้เขียนบทความชื่อ "The Romanizing of Siamese" เพื่อเสนอแนวทางกำหนดอักษรโรมันในภาษาไทยตามที่คณะนักสอนศาสนาโรมันคาทอลิก เสนอโดยเปรียบเทียบให้เห็นถึงพยัญชนะต้น ทั้งที่มีในภาษาไทยและอังกฤษ ซึ่งออกเสียงเหมือนกัน จึงไม่เกิดปัญหาในการกำหนดอักษรโรมันในภาษาไทย เช่น พยัญชนะ b d t l m n r s w และ y แต่เรื่องที่จะทำให้เกิดปัญหาในการเขียนและอ่านคือเสียงพยัญชนะต้น k p t c เพราะสามารถออกเสียงได้ทั้งเสียงหยุด (stop) เป็น / k / / p / t / และ / c / และเสียงเป็นเสียงที่มีกลุ่มลมออกมาด้วย (aspirated) เป็น / k^h / / p^h / / t^h / และ / c^h / (Frankfurter, O. 1906)

ในเวลาต่อมา พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานนามสกุลให้แกคนไทย เมื่อพ.ศ. 2465 - 2468 พระองค์ทรงเล็งเห็นความสำคัญของคนไทยที่ต่อไปภายหน้า มีความจำเป็นที่จะต้องมีการติดต่อกับชาวต่างประเทศมากขึ้น จึงได้ทรงเขียนชื่อสกุล เป็นอักษรโรมันกำกับไว้ด้วย และชื่อสกุลที่ทรงพระราชทาน ส่วนใหญ่มีรูปศัพท์มาจากภาษาบาลี - สันสกฤต ดังนั้นพระองค์จึงทรงกำหนดให้เขียนอักษรโรมัน

ตามแบบยี่ตรูปศัพทเดิม แต่ก็ทรงให้ความเห็นว่า ถาคำใดเป็นคำไทยแท้ก็ให้เขียนต่างกันออกไป (Vajiravudh, King, 1912)

องค์ประกอบของชุดการสอน ประกอบด้วยสื่อประสมในรูปของวัสดุ อุปกรณ์และวิธีการสอนตั้งแต่สองอย่างขึ้นไป บูรณาการโดยใช้วิธีการจัดระบบเพื่อให้ชุดการสอนแต่ละชุดมีประสิทธิภาพและมีความสมบูรณ์ เบ็ดเสร็จไปในตัวเอง แต่มีความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยและเนื้อหาที่จัดระบบไว้แล้ว ชุดการสอนอาจอยู่ในแฟ้มหรือกล่อง และการใช้ชุดการสอนจึงควรมีห้องจัดไวพิเศษ เรียกว่า "ห้องเรียนรายบุคคล หรือ ห้องเรียนแบบโปรแกรม" ชุดการสอนจะมีลักษณะอย่างไรและประกอบด้วยสื่อใดบ้าง ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการใช้ อาจใช้สิ่งที่มีราคาแพง เช่น ระบบบันทึกภาพ ฟลัม สไลด์ หรือสิ่งที่มีราคาถูก เช่น วัสดุ กราฟฟิก รูปภาพต่าง ๆ และใบไม้ใบหญ้าที่สามารถหาได้ในท้องถิ่น มีนักการศึกษาจำแนกชุดการสอน ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523) ได้จำแนกองค์ประกอบของชุดการสอนไว้ 4 ส่วน ดังนี้ 1. คู่มือ สำหรับครูผู้ใช้ชุดการสอน หรือผู้เรียนจากชุดการสอน 2. คำสั่ง หรือมอบงาน เพื่อกำหนดแนวทางการเรียนให้นักเรียน 3. เนื้อหาสาระและสื่อ โดยจัดให้อยู่ในรูปของสื่อการสอนแบบประสมและกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มและรายบุคคลตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม 4. การประเมินผล เป็นการประเมินของกระบวนการใดแก แบบฝึกหัด รายงานคนควาและผลการเรียนรู้ในรูปแบบของแบบทดสอบต่าง ๆ

กัลยวรรณ ฉันทจิตปรีชา (2560) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดการสอนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 80.97/80.11 2) จำนวนนักเรียนร้อยละ 89.47 ของนักเรียนทั้งหมด มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยชุดการสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พระมหาอภิพงศ์ ภูริขุฑโน (คำหงษา) (2561) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง หลักธรรมในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหาร อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่า 1). ผลการพัฒนาชุดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน (E1) 87.61/(E2) 84.95 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ปกติ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2). ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนโดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังใช้ชุดการเรียนรู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อัตราสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการใช้เท่ากับ 26 หลังการใช้เท่ากับ 34 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ค่าไคระดับ .05 และค่าเฉลี่ยร้อยละหลังการใช้ชุดการเรียนรู้เท่ากับ 84.95 สูงกว่าเกณฑ์ที่คาดหวังไว้ คือร้อยละ 80

9. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบของวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. คาคุณภาพของชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย-โรมัน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกณฑ์ในการยอมรับว่าชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วย 151 อักษรไทย-โรมัน ที่สร้างขึ้นมีคุณภาพ ผู้วิจัยกำหนดให้มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป

2. คาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย/โรมันตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสูตร E1/E2

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย/โรมัน ใช้ค่า t-test (Dependent Samples)

4. วิเคราะห์ความพึงพอใจของพระนิสิตที่มีต่อชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย/โรมัน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

10. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเชิงทดลองสรุปได้ดังนี้

1. ผลการตรวจสอบคุณภาพชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย/โรมัน จากผู้เชี่ยวชาญมีคุณภาพโดยรวมในระดับเหมาะสมมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.40. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .048
2. ผลการพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย/โรมัน จำนวน 7 ชุดที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเฉลี่ย 83.19/84.76..ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์เป้าหมาย
3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของพระนิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ผลการวัดระดับความพึงพอใจของพระนิสิตในการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย/โรมัน อยู่ในระดับมาก เฉลี่ย 4.14 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 0.11

11. อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย-โรมัน เมื่อนำไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาตามเนื้อหาสาระทั้ง 7 ชุด สามารถทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวเพิ่มมากขึ้นและจากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจะอภิปรายสาเหตุที่ทำให้การวิจัยครั้งนี้เป็นไปได้ตามสมมติฐาน ผลการวิจัยพบว่า การสร้างชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีด้วยอักษรไทย/โรมันในครั้งนี้เป็นการเสริมสร้างทักษะในการอ่านการเขียนทั้งภาษาบาลี ผานอักษรไทยและอักษรโรมัน ซึ่งได้สร้างขึ้นตามหลักวิชาการ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ไขกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการกลุ่ม เลือกใช้สื่อการสอนหลากหลายที่สัมพันธ์กัน สร้างรูปแบบอักษรที่สวยงาม สะดุดตามีรูปภาพประกอบ ผกการเขียนชื่อตนเอง ชื่อจังหวัด ใช้สื่อมัลติมีเดียสร้างความเราใจ เช่น การนำรายงานการวิจัยของ ศนิชา อิงพลังสิกุล (2547, บทคัดย่อ) มาให้พระนิสิตได้ศึกษาลักษณะการใช้ภาษาคาราโอเกะและทัศนคติต่อการใช้ภาษาคาราโอเกะ จากเนื้อเพลงคาราโอเกะแกรมมีโกลด์ ซีรี่ ชุดที่ 1 – 10 เพื่อวิเคราะห์ภาษาคาราโอเกะใช้หลักเกณฑ์ใดในการถ่ายทอดภาษาไทยเป็น อักษรโรมันและใช้หลักเกณฑ์การถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมันแบบลายเสียงของราชบัณฑิตยสถาน เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการเปรียบเทียบพบว่า ภาษาคาราโอเกะมักใช้วิธีการถอดเป็นอักษรโรมันในลักษณะผสมผสานกันระหว่างวิธีการเลียนแบบคำและเสียงภาษาอังกฤษกับวิธีการถอดอักษรไทย เป็นอักษรโรมันแบบลายเสียงการสร้างชุดการเรียนรู้ได้จัดลำดับสาระจากเรื่องง่าย ๆ ไปสู่เรื่องที่ยากขึ้นตามลำดับกับเนื้อหาในรายวิชา ดังนั้น ชุดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจึงเป็นชุดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ซึ่งเป็นไปได้ตามเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่า ผู้เรียนจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเป็นที่น่าพอใจ โดยนำผลเฉลี่ยของกิจกรรมระหว่างเรียน และผลเฉลี่ยของผลการสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด คือประสิทธิภาพของกระบวนการตอบสนองประสิทธิภาพของผลลัพธ์เฉลี่ย 83.19/84.76 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พระมหาอภิพทก ภูริวัฒน์โน (คำหาษา) และคณะ (2561, หน้า 28) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง หลักธรรมในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหาร อำเภอมะเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่า ผลการพัฒนาชุดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน (E1) 87.61/(E2) 84.95 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ปกติ 80/80 ที่ตั้งไว้ พระนิสิตที่เรียนโดยชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย-โรมัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กัลยวรรณ ฉันทจิตปรีชา (2560, หน้า 899).ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการสอน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยชุดการสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

12. ข้อเสนอแนะ

1. ระดับนโยบาย

ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้คนพบแนวทางการสร้างชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย-โรมัน ผู้บริหารสถานศึกษา และหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ควรสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพให้ผู้เรียนเกิดทักษะทั้งด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) จิตพิสัย (Affective Domain) และทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) สามารถนำไปขยายผลสู่การปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม ต่อไป

2. ระดับปฏิบัติการ

1) การจัดกิจกรรมด้วยชุดการเรียนรู้ภาษาบาลีเบื้องต้นด้วยอักษรไทย-โรมัน การลงมือปฏิบัติจริงในแต่ละตอนอาจใช้เวลาในการทำงานที่แตกต่างกันของแต่ละกลุ่ม ควรมีการยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม หรือยอมให้ผู้เรียนบางกลุ่มที่ไม่เสร็จมาทำกิจกรรมนอกเวลา ผู้สอนต้องดูอย่างใกล้ชิด

2) การจัดกิจกรรม ผู้สอนจะต้องกระตุ้นความสนใจแก่ผู้เรียนเพื่อให้การสอเป็นไปตามกิจกรรมที่กำหนดไว้ พร้อมทั้งกระตุ้นผู้เรียนที่เก่งให้ช่วยเหลือสมาชิกภายในกลุ่ม

3) ผู้สอนควรชี้แจงขั้นตอนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบอย่างชัดเจน เพื่อสร้างโอกาสให้เกิดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

4) ผู้สอนควรจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอทั้ง 7 ชุด

3. ระดับการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาพัฒนาชุดการเรียนรู้ในสาระวิชาชั้นอื่น ๆ

2) ควรพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วม หรือการเรียนการสอนแบบกระบวนการสืบสวนและการแสวงหาความรู้เป็นกลุ่ม เป็นต้น

บรรณานุกรม

กาญจนา เกียรติประวัติ. (2523). การวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ในวัตรกรรมทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). เอกสารแนวทางการบริหารจัดการหลักสูตร. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

กัลยวรรณ ฉันทจิตปรีชา. (2560). การพัฒนาชุดการสอนเรื่องการสร้างคำในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. คุรุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะคุรุศาสตรมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, รายงานสืบเนื่องจาก การประชุมวิชาการ ระดับนานาชาติ ครั้งที่ 4 สถาบันวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2523). เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อการศึกษา เรื่อง กระบวนการสันนิเวศวิทยาการและระบบสื่อการสอน. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

พระมหาอภิพงศ์ ฐิริวัฒน์โน (คำหงษา) และคณะ. (2561). การพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง หลักธรรมในวินัยสำคัญทางพระพุทธศาสนาเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหาร อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา. วารสารคุรุศาสตร์ปริทรรศน์ ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2561.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). **ประกาศราชบัณฑิตยสถาน เรื่อง หลักเกณฑ์การถ่ายทอดเสียงอักษรไทย เป็นอักษรโรมันแบบถ่ายเสียง**. กรุงเทพฯ.

ศนิชา อิงพลั่งเช็กุล. (2547). **ลักษณะการใช้ภาษาคาราโอเกะและทัศนคติต่อการใช้ภาษาคาราโอเกะ**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เสนีย์ ปราโมช, ม.ร.ว. (2517). **ศิลาจารึกพ่อขุนรามคำแหง**. กรุงเทพฯ : ศิริมิตรการพิมพ์ ปาฐกถาแสดงที่สมาคมครูโรงเรียนราษฎร์ ณ หอประชุมคุรุสภา เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2508.

สุธีวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. (2526). **บาลี-สันสกฤตที่สัมพันธ์กับภาษาไทย**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

สุภาพร มากแจ้ง. (2535). **ภาษาบาลี – สันสกฤตในภาษาไทย**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์ พิมพ์ครั้งที่ 2.

Frankfurter, O. (1906). "Some Suggestion for Romanizing Siamese." **Journal of the Siam Society**.

Griswold A.B. (1960). "Afterthoughts on the Romanization of Siamese." **Journal of the Siam Society**.

Petithuguenin, P. (1912). "Method for Romanizing Siamese." **Journal of the Siam Society**.

Vajiravudh, King. (1912). "The Romanization of Siamese Word." **Journal of the Siam Society**.